

דירה משלה

מילים וצילומים סיון אסקויו

המעצבת מרב שדה מדברת על חלל מגוריה כאילו היה אהוב לבה, יצור חי ונושם, ועל הדרך היא מעניקה לנו כלקוחות פוטנציאליים כמה טיפים חשובים

הבנתי מהר מאוד שאוכל לתכנן לי גם חדר עבודה בקומה הראשונה, בצמוד למטבח. הבנוס האמיתי היה כשהבנתי שאוכל לתכנן לבתי בת ה-15 יחידה משלה הכוללת חדר רחצה פרטי וזאת על ידי ביטול מרפסת השירות'. הדברים התגלגלו מהר ושרה לא בזווה זמן. היא החליטה לרכוש את הנכס ביום שראתה אותו. כבר אז היא לקחה את התיק שלו מאגף ההנדסה והתחילה לשחק עם התוכניות ועם החלומות.

אז איך מתחילים? 'כיאה לכל מה שאני מטיפה ללקוח' חות שלי: תכננו ל-20 שנה הבאות, צ'פרו את עצמכם. אל תחשבו רק על הילדים, החליטו מההתחלה היכן אתם מוכנים להתפשר תקציבית והיכן אתם לא רוצים לוותר על הפנטזיה. אצלי: מקלחת ענקית עם ראש טוש, מטבח מרווח, משטח עבודה במטבח שהוא לא אבן קיסר, וכמובן הווינגט' שאני כל כך אוהבת ואוספת במשך שנים והוא חלק בלתי נפרד מאופי הדירה. לאחר ישיבה ארוכה מול המחשב ותכנון נכון מול הפרוגרמה שבניתי לי בחרתי את התכנון הטוב ביותר והכלכלי ביותר. לדוגמה, ויתרתי על כמה הריסות של קירות והרחבות של חלונות'.

אז מה בעת?

'שיחקתי בלחפש דירה. המחשבה כבר החלה להתגלגל קדימה, אבל האמת שלרובן אפילו לא נכנסתי. ראיתי אותן מבחוץ וברחתי. אני יודעת שזה ממש לא משקף את אופן ההתנהלות שלי עם הלקוחות שלי לדוגמה, אבל בדיעבד נראה שזה לא היה צריך לקרות'. אז היא ראתה אותה. לטענתה, זו הייתה אהבה ממבט ראשון. 'הכול התאים. המיקום שקרוב לבתי הספר של הילדים; האזור, שכונה מספיק ותיקה שהבתים החדשים טרם השתלטו עליה. והפוטנציאל. איזה פוטנציאל! זו הייתה למעשה הדירה הראשונה והיחידה שראיתי. נכנסתי ונכבשתי בקסמיה ובפוטנציאל הטמון בה'.

הנכס

מושא האהבה הוא דירת גג בכניין של 20 שנה הכוללת יחידה על הגג בשטח של 20 מ"ד וכעוד 80 מ"ד בקומה הראשונה וגג פרטי של עוד 20 מ"ד. הגרסה המקורי רית של הדירה כללה שני חדרי שינה, מטבח וסלון בקומה התחתונה ויחידה פתוחה ומרווחת בקומה העליונה, עם חדר רחצה קטן, ששימש כחדר כביסה. 'כבר ממבט ראשון ידעתי שאוכל לסגור את היחידה על הגג ולהגשים את הפנטזיה שלי ליחידה פרטית משלי. מעבר לכך

ש מקרים שבהם הסנדרלר הולך יחף, ויש, כמו במקרה של מרב שדה, מעצבת פנים עסוקה מאזור המרכז, שעל פי המשל תפרה לעצמה זוג סנדלים מהמים, או לענייננו, שיפצה, עיצבה, צבעה וריהטה את דירת החלומות האישית שלה. הדירה שלה היא דוגמה לעיצוב שמדבר בגובה העיניים, שבה משתקפים אופיים ואישיותם של בני הבית. חלל, שעם קצת מעוף, הרבה חזון ושילובי צבע נהדרים יכול להיראות כאילו יצא מאחד ממגויגי הסטייל הבינלאומיים. 'אם מישור היה אומר לי לפני כמה שנים שאמצא את עצמי בבית משלי, מעוצב ומתוכנן בדיוק לפי הצרכים שלי ושל ילדיי, עם יחידה משלי כמו שתמיד רציתי, הייתי צוחקת'. שדה, מעצבת פנים שסיימה את לימודיה במכללה למנהל לפני 16 שנה, הספיקה מאז להתגורר בשכירות ברחבי הארץ ולעצב בתים לאנשים אחרים. רק לא לעצמה. אילוץ תקציב, שינויים בחיים, מעברים, כל אלו גרמו לה להיות היהודי הנודד בקרב הדירות השכורות, עד לפני ארבע שנים, כשעברה עם שני ילדיה לדירה שכורה בכפר סבא, שם חידיק הקינן החל לחלחל.

'צריך לבחור קבלן נגד, וכמוכן החלק האהוב עליי – חומרים וצבעים. תכנון כוויות, עיצוב המטבח והצעות מחיר. אני ממליצה ללקוחותיי לבקש הצעות מחיר רק משלושה ארבעה בעלי מקצוע, לא יותר. ואז שהטוב ביותר ינצח. במקרה שלי, מאחר שהייתי צריכה לחכות מרגע הרכישה ועד שהנכס יתפנה כמעט שלושה חודשים, היה לי זמן לבחור חומרים לעבודה. זה החלק האהוב עליי ואני תמיד תוהה על כך שאנשים מלינים שלכנות או לשפץ בית עולה להם בבריאות. להסתובב באולמות תצוגה, להכיר קולקציות חדשות וגם להתפשר – כל אלה הם חלק מההנאה לפחות שלי כמעצבת.'

האם ידעת מראש איך את רוצה שהדירה תיראה או התגמשת תוך כדי ביצוע?

'הייתה לי תמונה מסוימת בראש איך אני רוצה שהבית שלי ייראה, אבל זה תהליך מאוד דינאמי. ידעתי שלא יהיו בו משטחי קוריאן לבנים או מטבח שמנת. באריחים של הדירה נתקלתי במקרה כשהלכתי לברוק מוצרים עבור לקוח: אריחי פורצלן סיניים (כן, סיני זאת לא מילה גסה) עשויים כמקשה אחת בגודל 80x80 עם חיתוך ישר במראה בטון. התאהבתי בהם מיד ובמחיר שלהם עוד יותר. הגימור הוא גימור לפאטו ואני ממליצה כחום על גימור שכזה שנותן לרצפה מראה נקי ואחיד (גם כשהיא

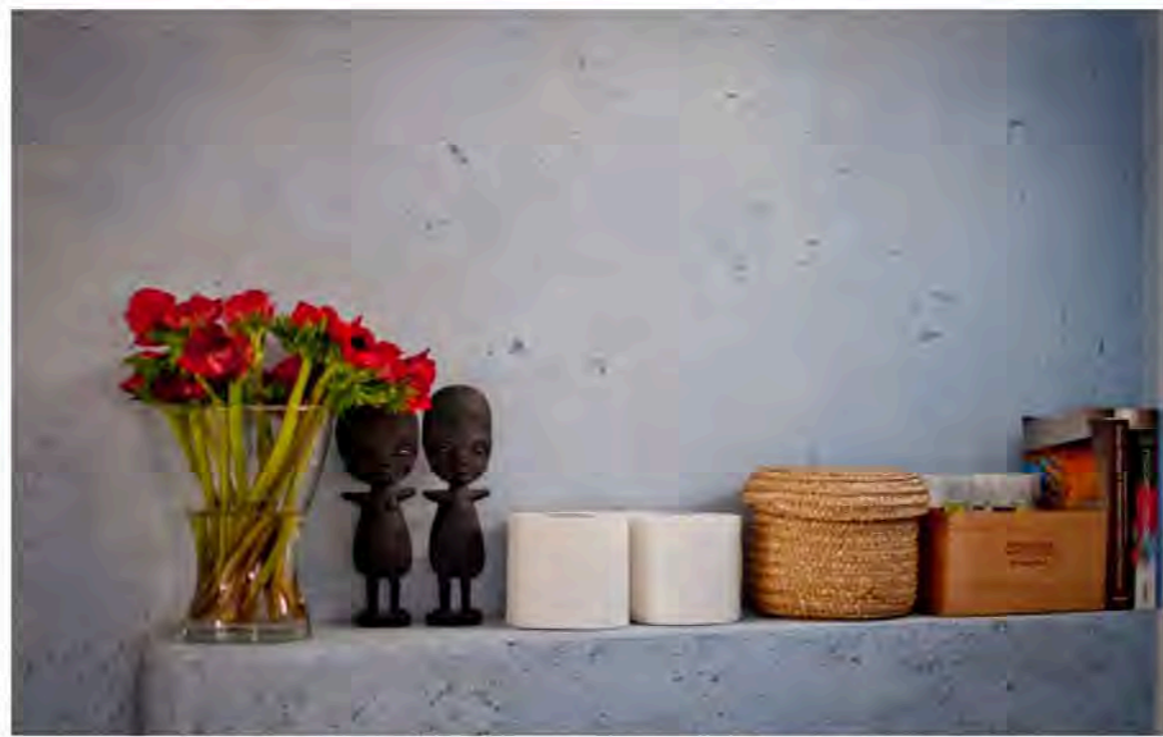
הפתעות וקשיים במהלך הדרך? ברור. אין תהליך ללא קשיים, אבל החוכמה היא איך לפתור אותם לפי צורכי הלקוח. כשהקבלן נכנס לעבוד הייתי בעצם הלקוחה, המעצבת והמפקחת, נהגתי להגיע לאתר לפחות פעם ביום (עם קבוק קולה ועוגיות). ההפתעה הראשונה שלנו הייתה לגלות שהכול בנוי מקירות בטון. זה מעולה כשמדרי

שדה: זו הייתה למעשה הדירה הראשונה והיחידה שראיתי. נכנסתי ונכבשתי בקסמיה ובפוטנציאל הטמון בה. לא ראיתי עוד דירות כי היא פשוט לא יצאה לי מהראש. אנשים אמרו לי שככה לא קונים דירה, אי אפשר לראות רק דירה אחת וזהו, אבל אצלי אהבה היא תמיד מחבט ראשון'

לא ממש נקייה). ברגע שבחרתי שיש ריצוף וגון למטבח היה לי הרבה יותר קל לבחור את שאר החומרים והצבעים לבית. וגם זה, דרך אגב, טיפ שאני נותנת ללקוחות שלי. תתחילו עם הרצפה והמטבח ואחר כך תנברו במניפות הצבעים האינסופיות.

אוקיי. אז בחרת רצפה ומטבח, מה עכשיו?

'מהמטבח פניתי לחדרי הרחצה. עבורם נבחרו אריחי חרסינה לבנים 'כמו של פעם' שמחפים רק את אזור הרחצה. על שאר הקירות בחרתי בטיח מינרלי המיועד לחדרים רטובים ונגה של נירלט שמגיע במגוון צבעים. לחדר הרחצה שלי וכן לחדר הרחצה הראשי בחרתי בצבע תכלת; לחדר של הבת, שקיבלה את זכות ההחלטה, נבחרו טיח וריצוף שחורים. כיור הרחצה שנבחרו הם כיורי שירות

היא אומרת. 'אני אוהבת שהבתיים אותם אני מעצבת לא נראים מאולצים, הכול במקום, הכול מרוקק, אבל גם נראה כאילו במקרה הוא שם. זה בעצם המוטו שלי ליצירת בית אמיתי. אם נשווה את זה לבני אדם, אני מעדיפה בחורה יפה שנראית כך גם כשהיא קמה בבוקר סתורת שער וללא איפור.'

הריהוט

לשרה יש אוסף מכובד למדי של פריטי וינטג' ורהיטים, שהדירה בעצם תוכננה סביבם או בשילובם. בחדרי הרחצה היא הכינה מבעוד מועד מתקנים לסכוניות ולמתלים של חברת חרסה שנרכשו מפירוקים, הסכונייה הצהור כה שנמצאת במטבח משתלבת נהדר עם כיור החרס הפשוט שנרכש באי קאה. מחדר הרחצה שלה שהוא מאוד צר וארוך הוצא הכיור ומוקם מחדש בחדר השינה על שידת וינטג' שהוכנה מראש. הרלתות המקוריות בבית נשארו על תלן ורק נצבעו בגון הקירות, וכל שאר המפתחים בבית כולל דלת מזווה במטבח נרכשו מפירוקים של בתים ישנים, חלקם בני יותר ממאה שנה. שדה קילפה מהן את הצבע ובחרה להשאירם במצבם הטבעי.

כל גופי התאורה בבית גם הם מהאוסף הפרטי שלה והם עשויים קריסטל וזכוכיות מורנו. בסלון יש שתי כורסאות שהיו שייכות להורים של גיטתה במקור והן רופדו מחדש. הבחירה של הצבעים הרכים, שירת הווינטג' בסלון עליה מונחת הטל' וויזיה, הכלים במטבח, שלטים קטנים על הקיר, בובות חרסינה בחדר של הבת ואפילו כמה פריטי לבוש הזרזים בנושגנטיות משלימים את האווירה לסגנון הווינטג' המתבקש.

'מינון נכון הוא הסוד לעיצוב מוצלח, גם של פריטים וגם של צבעים. כש' התלבטתי בין הצבעים לעמוד במטבח ולחדרי השינה נבחרו מספר גוונים ופי שוט ערכתית סיעור מוחות בבלוג העיצוב שלי ושיתפתי את קהל הקוראים שלי בהחלטה.'

מה היו ההחלטות והשיקולים שלך לגבי עיצוב הגג?

כשהגענו לעיצוב הגג ההתלבטות הייתה גדולה. קהילת המעצבים נחלקת לשניים: אלו המאמינים שלחוף ולפנים צריך להיות קשר, ואלו המאמינים שהחוף צריך להתקשר לחוף בלבד. אני שייכת לאסכולה השנייה. מצד אחד רציתי מרפסת ים תיכונית בסגנון הכחול לבן של יוון, מן הצד האחר קרצו לי הגגות הים תיכוניים בסגנון האיטלקי-ספרדי. התלבטתי בין ריצוף עץ לריצוף אבן ואפילו עלה בי הרעיון לריצוף טרצו של פעם. הייתי מבולבלת

לגמרי ואז נפל בירי ספר על עיצוב במקסיקו ונכבשתי מהצבעים, מהטקסטורות, מהשילובים המדהימים בין הצבעים החזקים לאקראיות של העיצוב, לאריחים היפהיים, והפור נפל.

'לריצוף נבחרה אבן טרוורנטין מכובסת בגדלים משתנים. ישבתי וציירתי את שכלונת הריצוף לרצף שלי והסברתי לו בדיוק את עובי הפוגות שיהיו ביניהם. בהברקה של הרגע האחרון, לילה לפני שהריצוף כבר הסתיים, רצתי לרפנה, חברה יקרה בעלת מחסן פירוקים ווינטג', והיפשתי אצלה אריחים ישנים. הם רוצפו במעבר לגג מחדר השינה שלי.

'ואז הגיע שלב טיח הקירות. הזמנתי תי מאלום התצוגה המון דוגמאות ולא מצאתי בדיוק מה שאני רוצה, ישבתי בוקר אחד במרפסת עם הקבלן והטייח ועשינו ניסיונות של ערבוב רכיבים, חול, מלט לבן וצבעים בתוך דלי. הטייח עשה והכין כמה דוגמאות של הערבובים שלנו על הקיר עד שמצאתי את מה שמצא חן בעיניי. קיר שייראה כאילו עשו אותו לפני 50 שנה. לאחר היישום מרחנו את כל הקיר בסילר בעל גימור מבריק וקיבלתי את קירות הבית המקסיקני שלי.'

האם יש דברים שבדיעבד היית עושה אחרת?

'לא. מאחר שהייתה לי תמונה די ברורה מה העיניים של מה שאני רוצה, אני חושבת שפעלתי לפי התוכנית. אני אוהבת את הבית שהוא ערוך במיוחד עבור הדינאמיקה המשפחתית שלנו, כולל זה שאין לנו פינת אוכל אלא דלפק גבוה במטבח. אילו היה לי תקציב גדול יותר אז אולי הייתי מחליפה את גרם המדרגות.'

מה גילית על עצמך במהלך השיפוץ?

'ברמה האישית, שיש לי חברים טריים שעזרו לי מאוד, גם מקצועית וגם אישית; ברמה המקצועית, שאני אוהבת מאוד את המקצוע שלי. זה מקצוע שיש בו הגשמת חלום. לקחת תמונה מהדמיון ולהפוך אותה למציאות.'

מה מאפיין אותך כמעצבת?

'חשיבה על צורכי הלקוח, נטולת אגו, חוסר פחד מצבעים וחומרים, היכולת לחשוב מחוץ לקופסה ובמקרה שלי גם מחוץ לתוכניות ולסטנדרטים הרווחים כיום בעיצוב הישראלי.'

והמלצה לכל הבונים והמשפצים...
'לעצב דירה זה החלק הקל. להפוך אותה לבית זה תהליך מתמשך שיכול לקחת גם שנים. לכן אני ממליצה שתכניסו את האישיות שלכם לבית. אל תפחדו מצבעים ותיתנו ביטוי לחימונות שלכם.' ■